

[Knud Lind]

Jeg vil også sige en tak til ministeren for den redegørelse, som ministeren er kommet med her i dag. Alene det faktum, at Danmark har ca. 7.000 km strand, betyder jo, at vi altid er i nær kontakt med havmiljøet.

Ifølge statsministerens åbningstale skal der ofres 33 mia. kr. i de kommende 6 år på miljøet. Miljødebatten har kørt i årevis, og bølgerne er til tider gået meget højt. På et tidspunkt fik man med urette gjort landbruget til den helt store syndebuk. Miljøhysteriet kan koste valuta og danske arbejdspladser, f.eks. når Miljøstyrelsen fremkommer med en rapport over badevandets kvalitet og det så senere viser sig, at undersøgelserne stammer fra sidste år, hvor der var en meget stor udvaskning på grund af det meget regnvejr.

Da sælerne begyndte at dø i de danske farvande, gav man straks havmiljøet skylden for det. Senere viste det sig, at det var en smitsom lungevirus.

Det, vi i Fremskridtspartiet dog frygter mest, er, at miljøplanen skal ende i en økonomisk miljøkatastrofe og blive årtiers milliardskandale på grund af overilede fejlinvesteringer, som i sidste ende ikke hjælper ret meget på vores miljø.

Lynetten i København er et varsel om, hvad der kan ske, hvis vi ikke prioriterer rigtigt. Vi har allerede set fejlinvesteringer inden for landbruget vedrørende opbevaring af gylle, fordi den enkelte landmand er blevet usikker på vores miljøpolitik. Det værste er dog, hvis man begynder at lave fejlinvesteringer i kostbare rensningsanlæg ude i amter og kommuner, hvor det så senere viser sig, at de alligevel ikke indfrier de forventede krav. Hvad hjælper det, at Danmark ofrer milliarder på miljøet, hvis Østtyskland og Polen fortsætter ufortrødent med at udlede deres affaldsprodukter i Østersøen? De eneste, som vil kunne tjene på en kæmpfejlinvestering, er de rådgivende ingeniørfirmaer og dem, der skal opføre de mange små lynetter rundt om i kommunerne i de kommende år.

Amter og kommuner er allerede begyndt at ansætte såkaldte miljøteknikere. I sidste ende er det skatteborgerne, som skal betale, og de kan risikere at skulle betale for noget, som viser sig at være en direkte fejlinvestering.

Miljøet er som alt andet undergivet naturlovene, og dem er der ikke nogen dispensations-

muligheder for. Når man i fysikken støder på en helhed, som består af mange enkeltheder, så kalder man det et system. Selv for systemet gælder der vigtige fysiske naturlove, som står i forbindelse med deres opbygning af mange enkeltdele. Enhver energiomsætning i systemet medfører, at systemets orden brydes ned. Nedbrydning er netop det, vi kalder forurening. Miljøteknikeren kan ikke lave om på denne naturlov. Han kan faktisk kun forstærke den. Han kan heller ikke reducere forureningen. Han kan i bedste fald samle den og flytte den, men derved forøger han den også.

Miljøteknikeren har næsten det samme problem som opfinderen af en evighedsmaskine. Det er umuligt, siger Einstein, fordi enhver bevægelse kræver energi. Det er derfor umuligt at få udstedt patent på en evighedsmaskine. Miljøteknikeren har dog en anden mulighed, og det er, hvis han baserer sin forureningsbekæmpelse på en proces, hvor energiomsætningen foregår mellem solen og det jordiske miljø, dvs. ved hjælp af planternes fotosyntese. Den medfører ingen nedbrydning, men er i stand til at genopbygge den nedbrydning, som menneskelig aktivitet kunstigt har skabt.

Når vi nu ikke er i stand til at forbedre miljøet med vores tekniske rensningsanlæg, men i bedste fald kan flytte lidt rundt på forureningen under brug af energi, ja, så må vi tilpasse vores miljøteknik til naturen, vel at mærke på naturens præmisser. Hvis man f.eks. nu ved, at det er fosfor, som er skurken, når det drejer sig om de giftige blågrønnealger, og ikke kvælstoffet, så skal man koncentrere sig om en reduktion af fosforudledning og ikke kaste sig over nitratudledning i første omgang.

Hvis man ønsker at bekæmpe forurening effektivt, så må man gøre det på naturens betingelser. Det behøver ikke nødvendigvis være i form af meget dyre rensningsanlæg, som alligevel ikke er i stand til at rense spildevandet fuldstændigt. Selv de dyreste tekniske rensningsanlæg har en nedgang i effekten i vinterhalvåret, og i sidste ende er selv de bedste rensningsanlæg kun i stand til at fordele forureningen. Uanset dette er de kunstige rensningsanlæg dyre i drift og anlæg.

Fremskridtspartiet vil gerne foreslå et billigt alternativ til de dyre kunstige anlæg. Som alternativ vil vi gerne foreslå rensning ved brug af naturlige og kunstige rodzoneanlæg, som ar-